

दृक्स्वरोरप्रतिपत्तौ च केचिज्जीवावयवा उपगच्छन्ति
तनुशरीरप्रतिपत्तौ च केचिदपगच्छन्ति इत्युच्येत तत्ता-
मुच्यते” भा० । “न च पर्यायादयविरोधो विकारा-
दिभ्यः” सू० । “न च पर्यायेणाप्यवयवोपगमापगमा-
भ्यामेतद्दृक्परिमाणत्वं जीवस्याविरोधेनोपपादयितुं
शक्यते कुतः विकारादिदोषप्रसङ्गात् । अवयवोपगमा-
पगमाभ्यां ह्यनिश्चयापूर्वमाणस्यापक्षीयमाणस्य च जीवस्य
विक्रियावत्त्वं तावदपरिहार्यं विक्रियावत्त्वे च चर्मा-
दिवदनित्यत्वं प्रसज्येत । ततश्च बन्धमोक्षाभ्युपगमो
बाध्यते, कर्मादिकपरिवर्तितस्य जीवस्याबाधवत् संसार-
सागरे निमग्नस्य बन्धनोच्छेदादूर्ध्वगमित्वं भवतीति ।
किञ्चान्यदागच्छतामपगच्छताञ्चावयवानामागमोपाधिधर्म-
वत्त्वादेवानात्मत्वं शरीरादिवत् । ततश्चाव्यवस्थितः कश्चि-
दवयवो व्याप्तेति स्यात्, न च स निरूपयितुं शक्यते
अवयवसाविति । किञ्चान्यदागच्छन्त्येते जीवावयवाः
कुतः प्रादुर्भवन्ति अपगच्छन्त्यश्च क्व वा लीयन्ते इति
वक्तव्यम् । न हि भूतेभ्यः प्रादुर्भवेयुः भूतेषु च लीये-
रन् अर्थात्कत्वाज्जीवस्य । नापि कश्चिदन्यः साधारणो-
ऽसाधारणो वा जीवानामवयवाधारो निरूप्यते प्रमाणा-
भावात् । किञ्चान्यदनवष्टतस्वरूपश्चैवं सत्यात्मा स्यात्
आगच्छतामपगच्छताञ्चावयवानामनियतपरिमाणत्वात्,
अत एवमादिदोषप्रसङ्गात् न पर्यायेणाप्यवयवोपगमाप-
गमावात्मन आश्रयितुं शक्येत । अथ वा पूर्वेण सूत्रेण
शरीरपरिमाणस्यात्मन उपचिततापचितशरीरान्तरप्रतिप-
त्तावकात्स्न्यप्रसङ्गनद्वारेणानित्यतायां चोदितायां पुनः
पर्यायेण परिमाणानवस्थानेऽपि, स्रोतःसन्ताननित्यता
न्यायेनात्मनो नित्यता स्यात्, यथा रक्तपटादीनां विज्ञानान-
वस्थानेऽपि तत्सन्ताननित्यता तद्वद्विचिचानां (विचिचनानाम्)
व्यपीत्याशङ्क्यानेन सूत्रेणोत्तरतच्यते । सन्तानस्य ताव-
दवस्तुत्वे नैरात्मवादप्रसङ्गः, यस्तुत्वेऽप्यात्मनो विका-
रादिदोषप्रसङ्गादस्य पक्षस्यानुपपत्तिरिति” ।

इत्यनेन त्वि० “दिग्गस्वरत्वेन निवेदितं वक्षु” । कुमा-
रभियां गौरा०डोप् । “तथा चैव दिग्गस्वरी” काली-
ध्यानम् “होरूपोऽपि दिग्गस्वरी त्रिजगतां माताऽपि
सद्योवना” कालीस्तवः । दिग्गस्वरम् । इदिसूत्रे अस्वरे
दिक् च अस्वरश्च समा० इ० । ५ दिग्गाकाशसमहारे च
न० आकाशितायुर्दिग्गस्वरसङ्गैर्गौम् माघः । इतमभि-
न० मेदि० स्वार्थे क । दिग्गस्वरक क्षपणके हारा० ।

दिग्गादि पु० “दिग्गादिभ्योयत्” पा० विहितयत्तुयनिमित्ते
शब्दगणभेदे स च गण पा० ग० सू० उक्तो यथा “दिक् वर्गं
पूगं गणं पञ्च धातुं मित्त्वं मेधा अन्तरं पथित्त्वं रज्जु-
स्थलीकं उखा साक्षित्त्वं देश आदि अन्तं सुख जघन मेघ
यूथ (उदकात्मं प्रायास्) न्याय वंश वेश काल आकाश” ।
दिग्गीश्वर पु० इत० । इन्द्रादौ दिक्पाले रक्षय्योदिग्गहे च
“दिग्गीश्वरा भास्करशुकभौमा राह्वार्किचन्द्रसुरारिचिताः
स्युः” ज्यो० त० दिग्गीशादयोऽप्यत्र “दिग्गीशब्दं शविभूति
रीशिता” नैष० [उदयाचनदौ ।

दिग्गपाधि पु० इत० दिशां प्राच्यादिव्यवहारोपाधौ
दिग्गज पु० दिशि स्थितो मजः । दिक्षु स्थिते रेरावतादौ
गजे दिक्करितुश्चन्द्रे दृश्यम् । “नदव्याकाशगङ्गायाः
स्रोतस्युद्गमदिग्गजे” रघुः । “चिरस्य याथार्थ्यमन्तर्भि
दिग्गजैः” माघः ।

दिग्गजय पु० दिशां तत्स्थलोलोकस्वपाशां जयः । जिगी-
षुषते यज्ञेन दिक्स्थितेऽन्तर्पजने विद्याया रदिकस्य-
लोकादिजये च । दिग्गजयादयोऽप्यत्र

दिग्गज्ञान न० इत० सि० शि० उक्ते दिशां प्राचीत्वादज्ञान-
साधने प्रकारभेदे स च तलोक्तो यथा ।

“वृत्तेऽम्भःसममीकृतचित्तिगते केन्द्रस्थगङ्गोः क्रमा-
ङ्गाग्रयन्त विशत्यपैति च यतस्तत्तापरैन्द्रो दिग्गो ।
तत्तात्तापमजीवयोस्तु विवराङ्गाकर्णमित्या हतात्मन्व्याप्र-
मिताकुलोरपनदिश्येन्दो स्फुटां चाजिता । तन्मत्प्रादय
याम्यसौम्यकस्तुभौ सौम्या भ्रुवे वा भवेदेकस्मादपि भायतो
भुजमिनां कोटीमिमां शङ्कुतः । न्यस्येद्वयस्फुटं तथा
भुवि यथा वज्रग्रयोः संयुतिः कौटिः प्राच्यपरा भवेदिति
कृते बाहुच यास्योत्तरा” सू० “उदकेन समीकृतायां भूमा-
विष्टप्रमाणं वृत्तं विनिश्चय तस्य केन्द्रे हादशाङ्गुलशङ्कुं
निवेद्य तस्य काया तस्मिन् वृत्ते यत् प्रविशति पूर्णहृत् वा
अपराह्णे यतो निर्गच्छति तत् पश्चिमपूर्वदिशो किल
भवतः । परन्तु यस्मिन् काले कायाप्रवेशो जातो यस्मिन्
काले च निर्गमस्तात्कालिकयोरर्कयोः क्रान्तिव्यो साध्ये ।
तयोरन्तरात् तस्याम्बायायाः कर्णेन शुषितात्मन्वज्रया
भक्तादयत्नस्वमङ्गुलादि फलं तेनैन्द्रो दिगुत्तरतश्चाजिता
स्फुटा भवति यद्युत्तरेऽयने रविर्वर्त्तते तदा उत्तरतः यदि
दक्षिणे तदा दक्षिणतः । एवं स्फुटा प्राची । अन्यथा
स्यूतेत्यर्थः । तन्मत्प्रादयाम्यसौम्यो दिग्गो । अथ प्रकारा-
न्तरेणाह । भ्रुवमयवस्वसूत्रेण विज्ञा भ्रुवाभिर्दृष्टकी-